

Samtale-opplegg 2 til Kapittel 5: Langfingeren berøres

– ”Hva er misjonalt liv?”

ISBRYTER

Del en historie eller episode om hvordan en person som var litt eldre enn deg fikk bety noe i livet ditt.

OPP

En i gruppen leder «Langfingerens bønn». La det etterpå være rom for å be frie bønner knyttet til innholdet i bønnen, eller la det være stille et par minutter.

(La gjerne tommelen berøre langfingeren)

Hellig ånd,
her går jeg
med mine gaver,
med min tjeneste,
med oppdraget du har gitt meg.
Berør meg i dag,
så jeg går i dine ferdiglagte gjerninger.
Kom til meg i disse dine minste.
Og la ditt rike komme
på jorden som i himmelen.

INN

Utgangspunktet for denne andre kvelden om Langfingerens rytmer, er teksten som ble lest om

”Skatten i leirkrukker” på gudstjenesten, 19.11. Kjartan Sørheim (IMI Sandnes og Agenda 1 Menighetsnettverk) brukte veldig ”små ord” når han skulle beskrive sin egen vei fra teoretisk kunnskap til slitesterke praksiser i egen hverdag. Små skritt som likevel kunne bety en forandring. Når misjon går fra noe vi ”gjør”, en ”aktivitet”, til å være noe vi ”er”. For Kjartan, som beskrev seg selv som ganske sky og uomgjengelig, hadde det blant annet handlet om å begynne å løfte blikket og faktisk si ”hei” til naboen når han møtte ham i gårdsrommet. For som hans sa: ”hvordan skulle naboen kunne få øye på lyset fra Jesus inni meg, hvis han ikke en gang så øynene mine?”

I boka forsøker Vidar å beskrive mulige praksiser i et misjonalt liv gjennom forkortelsen ”VELG”, s. 154-168. Det er fint om den som leder samtalen har lest dette kapittelet på forhånd og kan gi en oppsummering. Kanskje kan noen av de konkrete forslagene der stimulere til refleksjon i gruppa. Husk samtidig Vidars respons på gudstjenesten til noe Kjartan Sørheim sa i sin tale: *”Kjartan fortalte om David som skulle møte Goliat og som fikk utdelt en alt for tung og upassende rustning. Isteden kastet han den av seg og fant noen steiner som han kunne bruke i slyngen han hadde med seg. De verktøyene og gode rådene som blant annet jeg som prest gir dere, kan for noen være en rustning som ikke passer for dere. Da skal dere kjenne på frihet til å kaste den av og bruke noe dere allerede har!”*

Det som derfor beskrives som muligheter for et misjonalt liv i boka ”Disippelrytmer”, er bare ment til å skape bilder og få i gang en refleksjonsprosess. Mulighetene og fremgangsmåtene sitter dere på selv!

Kjartan Sørheims tale fra 19.11.2017 kan høres på ByMenighetens nettsider.

Les **2. Kor 4,1-7 (Skatten i leirkrukker)** og bruk *LOGG* hver for dere (ca. 10 min). Del tanker med hverandre.

Les bibelteksten, gjerne langsomt, gjerne flere ganger.

Oppdag bibelteksten, finn noe viktig, noe vanskelig, noe verdt å huske.

Gjørsmål bibelteksten minner deg på; noe å gjøre, snakke med noen om, eller tenke på.

Gjensvar som du kan gi til Gud

I samtalen etterpå:

Se om dere kan relatere noen av tankene dere fikk i møte med teksten til det som nevnes i innledningen til "INN-delen" ovenfor.

Hva sier denne teksten om integritet og det å være autentisk i møte med andre mennesker?

Del drømmer og erfaringer om hvordan et slikt autentisk og troverdig liv kan skje ut, der "lyset fra Jesus" får skinne gjennom sprekkene. Forsøk å være konkrete om muligheter i egen hverdag!

UT

Snakk sammen om muligheter for å gjøre ett "misjonalt eksperiment" i nærmeste framtid, for eksempel ett av de nedenfor, eller helst noe dere kommer på helt selv!

- Gjøre noe på arbeidsplassen som kan få opp "temperaturen", f.eks skrive gule anonyme oppmuntringslapper, legge på pulten til kollegaene og se hva som skjer.
- Begynne å si hei til naboene, hvis det er en stund siden sist...
- Bestemme seg for at ved minst ett av måltidene du spiser gjennom den kommende uka, skal det være en annen enn nærmeste familie med. Gjerne en som ikke tilhører et kristent fellesskap.